

[Bjørn Elmquist]

Der skal heller ikke være nogen tvivl om mit partis holdning til disse våben, og vi kunne også høre, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Lasse Budtz, allerede var klar over, at regeringspartierne og deriblandt også venstre klart afviser og er imod kemiske våben.

De rette fora til drøftelse af disse ting, det er vel det spørgsmål, vi må rejse, når vi skal komme med vores holdning til dette forslag. Der kan ikke være tvivl om vort partis holdning: vi mener, at de rette fora, det er FN, det er NATO, det er Øst-Vest-forhandlingerne, som også allerede er blevet nævnt.

I den hjemlige sammenhæng mener jeg også, at det, som hr. Lasse Budtz sagde, var værd at hæfte sig ved: dette spørgsmål er noget af det, som må komme op i det sikkerhedspolitiske udvalg, som folketinget har nedsat, for det hører med til vores sikkerhedspolitiske overvejelser. Jeg synes, det vil være rigtigt, at de videre forhandlinger i det udvalg også kommer til at handle om spørgsmålet om vores holdning til de kemiske våben, og hvad vi kan gøre for at stoppe deres udbredelse. Jeg er klar over, at dette konkrete forslag bliver henvist til udenrigsudvalget, og jeg skal slet ikke argumentere imod det, men jeg mener bare, at det også hører hjemme i den meget brede sammenhæng, som hr. Lasse Budtz gav udtryk for.

Der kan føres en lang diskussion om, i hvilket omfang regionale ordninger vil spænde ben for globale, mere globale ordninger i hvert fald, og om etablering af en C-våbenfri zone i Norden vil være et slag i luften, da vi jo i forvejen ikke har disse våben her, og der er allerede blevet sagt adskillige ord derom. Jeg kan på mit partis vegne henholde mig til det, som udenrigsministeren har sagt, for at gøre en lang historie kort.

Vi vil altså vende tilbage til en videre diskussion om dette emne også i det sikkerhedspolitiske udvalg.

Stinus (RV):

I lighed med forslagsstillerne betragter det radikale venstre aftalen fra 1985 mellem det vesttyske socialdemokrati og det østtyske socialistiske enhedsparti om en C-våbenfri zone i Centraleuropa som noget overordentlig positivt, og ligesom forslagsstillerne finder vi, at yderligere initiativer i samme retning kan

være med til at opbygge den tillid, som er forudsætningen for, at man kan komme videre med arbejdet på en konvention vedrørende de kemiske våben.

Vi er meget tilfredse med formuleringen af forslaget, som jo opfordrer regeringen til at optage forhandlinger med de øvrige nordiske lande, altså komme med et udspil over for de andre nordiske lande, som kan danne basis for egentlige forhandlinger.

Vi mener, at noget sådant vil kunne gøres forholdsvis hurtigt, netop fordi ingen af de nordiske lande – som også påpeget i bemærkningerne til forslaget – har oplagret eller fremstiller kemiske våben.

En aftale mellem de nordiske lande om C-våbenfri zone vil efter vor opfattelse være et godt eksempel for andre lande og vil give de nordiske landes synspunkter på dette område, som de fremføres i FN og andre internationale sammenhænge, større vægt.

Når udenrigsministeren og også fru Connie Hedegaard og hr. Bjørn Elmquist fremhæver, at Norden er fri for kemiske våben, er dette naturligvis rigtigt, men i en anden sag har vi jo netop oplevet, at regeringen og udenrigsministeren i særdeleshed lagde afgørende vægt på traktatfæstelse af en eksisterende tingenes tilstand. På dette område fik udenrigsministeren gennem en folkeafstemning tilslutning til sine synspunkter. Vi finder, at en traktatfæstelse af Norden som en zone fri for kemiske våben vil være en vigtig tillidsskabende foranstaltning og et vigtigt led i en dansk og nordisk indsats for en global aftale, som udenrigsministeren rigtigt påpegede nødvendigheden af.

På det radikale venstres vegne kan jeg give tilslutning til forslaget.

Albrechtsen (VS):

Hr. Lasse Budtz havde jo så ganske og aldeles ret, når han fremhævede, at netop planerne om iværksættelsen af produktion af de nye amerikanske binærvåben er en af de ting, som gør, at det er særdeles nødvendigt at tage konkrete skridt i denne sag.

Det har jo været sådan i en årrække, lykkeligvis, kunne man næsten sige, at de militære chefer, generalerne, vendte sig mere eller mindre imod brugen af kemiske våben, fordi det havde vist sig især i første verdenskrig, at brugen af kemiske våben kunne være